

samt til at dispensere fra lovens byggelinjebestemmelser, således henlagt til de af miljøministeriet uafhængige fredningsnævn og overfredningsnævnet. Ifølge klitfredningsloven er det de særlige klitmyndigheder, der er kompetente til at tillade byggeri m. v. på fredede klitarealer. Endvidere udarbejdes en byplanvedtægt ifølge byplanlovens § 1 normalt på kommunalbestyrelsens initiativ.

Herudover skal fremhæves, at lovforslagets § 10 på en række punkter er videregående end de ovennævnte eksisterende „call-in“ bestemmelser.

Dels skal nævnes de vigtige bestemmelser i forslaget § 10, stk. 3 og § 10, stk. 5, der er foreslået ud fra det synspunkt, at en administrativ myndighed ikke efterfølgende skal kunne anfægte en af folketinget truffen beslutning om opførelse af et atomkraftværk.

Dels kan nævnes den bredere affattelse af lovforslagets § 10, stk. 1 og stk. 2, der er ensbetydende med, at miljøministeren uafhængig af de i de enkelte love gældende procedureforskrifter og regler om tilsyn og påtaleret kan vælge den mest rationelle fremgangsmåde med hensyn til sagsforberedelsen og det efterfølgende tilsyn med et atomkraftværk. Bestemmelserne er som ovenfor nævnt en konsekvens af, at miljøministeren til brug for folketingets behandling af en ansøgning om opførelse af et atomkraftværk på en bestemt plads skal tilvejebringe en samlet vurdering af samtlige de hensyn, der varetages i de i forslaget § 10, stk. 2, nævnte love, uanset at beslutninger m. v. i medfør af de nævnte love i vidt omfang træffes af lokale myndigheder.